

INTERVIU **cu dl ing.** **Mlendea** **Petru, absolvent** **al liceului** **nostru**

1. Povestiți-ne **câteva lucruri** **despre dv.**

Am 40 de ani. După absolvirea „Liceului Industrial Beiuș” mi-am continuat studiile la Institutul Politehnic „Traian Vuia” Timișoara, Facultatea de Mecanică, secția T. C. M. După cinci ani petrecuți la Oradea la MECORD, m-am transferat la Beiuș. Acum sunt director adjunct la S.C.CONSAT-BEIUȘ S.A., fostă filieră a MECORD ORADEA. Sunt căsătorit, chiar recăsătorit, am un copil de 15 ani. Îmi place meseria pe care o practic și ca atare, zic eu, și randamentul pe care-l dau este bun. Dar să lăsăm pe alții să ne laude.

2. Sunteți **absolvent al** **liceului nostru.** **Ce promoție?** **Cine v-a fost** **diriginte?**

Da, așa este. Promoția noastră, respectiv generația 1978, a fost cea dintâi a Liceului Industrial Beiuș, cum se numea atunci. Am fost o promoție foarte bună dovadă fiind faptul că

peste 60% din elevii clasei noastre, profil electrotehnică, au absolvit institute de învățământ superior, devenind ulterior ingineri, subingineri, economiști, profesori etc.

Rezultatele obținute de noi atunci s-au datorat selecțiilor din clasele a VIII-a și a X-a, examen de treaptă, de liceu, muncii elevilor, dar meritul deosebit l-a avut colectivul de cadre didactice foarte competent existent în liceu în acea perioadă.

Sunt convins că și acum, la 25 de ani de la înființare, colectivul de cadre didactice de la Grupul Școlar „Ioan Cior-daș” Beiuș își pune întreaga pricepere în a da elevi cât mai buni și mai bine pregătiți. Ar fi nefiresc să omit aportul „mămicii noastre”, de suflet, evident doamna profesoară Joca Maria, care ne-a condus pașii de la copilărie spre adolescență prin sfaturile care ni le-a dat în timpul orelor de dirigiență și nu

numai, de-a lungul celor patru ani, și nu au fost puține, ba dimpotrivă începând cu modul de a ne îmbrăca, a ne comporta în relațiile cu colegii, cu colegele, în relațiile cu profesorii sau în general în societate. Trebuie să recunoaștem că am învățat de la dânsa în acea perioadă mai mult chiar decât de la părinți fiindcă mulți proveneam de la țară din familii cu venituri modeste, neexistând emanciparea din ziua de astăzi cu aflusul de informație în toate domeniile.

3. Ați avut vreo **materie** **preferată? De** **ce? _**

Absolvirea în acea perioadă a unui liceu cu un anumit profil, o specialitate, îți dădea posibilitatea obținerii unei calificări, ceea ce atrăgea după sine și obținerea unei repartiții, a unui loc de muncă, în cazul nereușitei în învățământul superior. Fiind elevi ai unui liceu de specialitate, evident am fost obligați să ne îndreptăm atenția mai mult spre științele realiste.

Am avut într-adevăr o materie preferată: matematica. De ce?

Pentru că domniile profesori Șandra Ecaterina și Ban Florian au reușit „să ne învețe cum să învățăm”, cum să gândim, să sistematizăm, să rezolvăm problemele în diferite variante și cât posibil probleme de sinteză care să ne țină proaspete în minte și cunoștințele din anii anteriori. Toate acestea nu se puteau realiza evident decât **cu creionul în mână exersând continuu.** Rezultatele n-au întârziat să apară, la olimpiadele locale, județene, în publicații ca Gazeta Matematică, la Bacalaureat și evident admiterea în învățământul superior.

4. Ca elev cât **țimp ați** **rezervat pentru** **studiu?**

Nu mai mult de două-patru ore zilnic, în funcție de materia și dificultatea temelor, dar în intervalul acesta îmi stătea gândul la carte, cum îmi spuneau părinții și, cu creionul în mână, nu eram cu mintea la sport, joacă, discotecă, fete, etc..

Îmi făceam timp și pentru astea fiindcă erau necesare și de ce să nu recunosc că mi-au plăcut și n-aș putea spune că am

fost chiar un sfânt.

5. Vă rugăm **spuneți-ne** **câteva lucruri** **despre meseria** **pe care o** **practicați.**

La absolvirea Institutului Politehnic „Traian Vuia” Timișoara și obținerea diplomei de inginer, în funcție de medie puteam opta pentru cercetare sau munca într-o întreprindere. Am optat pentru varianta a doua. După aproximativ un an de lucru în proiectare, la planșetă (azi calculator, unde este în dotare) am trecut la partea de organizare și urmărire a procesului de producție, deci efectiv la munca directă cu omul, ceea ce nu este o treabă foarte ușoară, dacă nu știi să te urci sau să cobori la nivelul de înțelegere al celui cu care lucrezi. Ori nu te poți face înțeleș și respectat decât prin rezultatul muncii tale.

Într-o funcție de conducere, deja se îmbină cunoștințele acumulate fiind obligat ca într-un termen foarte scurt să iei decizii de milioane asumându-ți bineînțeleș răspunderea deciziilor luate.

(continuare în pagina 3)

